सेर्ष्यमुचुः सुखंप्रभातेति व्रजस्पतेःश्रीकृष्णस्यमुखंपास्यंति आदरेणद्रक्ष्यंति कथंभूतम् अपांगेननेत्रप्रांतेनउत्कलितमुज्जृंभितंस्मितमेवासवोरसो यस्मिन्तत् यद्वा अपांगोत्कलितस्मितेनासवरूपंयन्मुखम् ततश्चपानंमुख्यमेवसंभावयंति ॥ २३ ॥ ननुद्वित्राणिदिनानितथाभवतुनामतथाऽप्य स्मत्स्नेहाकृष्टःपित्रादिभिश्चपरावर्तितःआगमिष्यतीत्याशंक्याहुः हेअबलाः तासांमधुवन्मंजुभिर्भाषितैर्वशीकृतचित्तस्तथातासांसलज्जस्मितैर्वि भ्रमैर्भ्रमन् परवान्पित्रादिपरतंत्रोऽपि यद्वा व्रजेपरेअन्येबंधवःसंतियस्य तथामनस्वीधीरोऽपिग्राम्याःअविदग्धानःकथंप्रतियास्यते प्रत्येष्यतेन कथंचिदित्यर्थः ॥२४॥ किंच अस्मदुत्सवभाजोऽन्यएवाद्यभविष्यंतीत्याहुः अद्येति तत्रपुरेदाशार्हादीनांदृशःदृष्टेर्महानुत्सवो भविष्यतेभविष्य ति येदेवकीसुतंद्रक्ष्यंति तथायेचाध्वनिगच्छंतंद्रक्ष्यंतितेषामपिदृशोभविष्यतीति यद्वा दृशइतिद्वितीया तेषांदृशोनेत्राणिमहोत्सवोभविष्यतेप्रा

सुखंप्रभातारजनीयमाशिषःसत्याबभूवुःपुरयोषितांध्रुवम् ॥ याःसंप्रविष्टस्यमुखंव्रजस्पतेःपास्यंत्यपांगो त्कलितस्मितासवम्॥२३॥तासांमुकुंदोमधुमंजुभाषितैर्गृहीतचित्तःपरवान्मनस्व्यपि॥ कथंपुनर्नःप्रतिया स्यतेऽबलाग्राम्याःसलज्जस्मितविभ्रमैर्भ्रमन्॥ २४॥ अद्यध्रुवंतत्रदृशो भविष्यतेदाशार्हभोजांधकवृष्णि सात्वताम्॥ महोत्सवःश्रीरमणंगुणास्पदंद्रक्ष्यंतियेचाध्वनिदेवकीसुतम्॥ २५ ॥ मैतद्विधस्याकरुणस्यना मभूदक्रूरइत्येतदतीवदारुणः ॥ योसावनाश्वास्यसुदुःखितंजनंप्रियात्प्रियंनेष्यतिपारमध्वनः॥ २६॥ अ नार्द्रधीरेषसमास्थितोरथंतमन्वमीचत्वरयंतिदुर्मदाः ॥ गोपाअनोभिःस्थविरैरुपेक्षितंदैवंचनोऽद्यप्रतिकूल मीहते॥ २७॥

प्स्यति प्राप्त्यर्थस्यभवतेरात्मनेपदित्वात् ॥ २५ ॥अक्रूरंशपंत्यआहुः मैतद्विधस्येति एषाविधाविधानंक र्मयस्य अतएवनिष्कृपस्यअक्रूरइतिशोभनंनाममाभून तत्रहेतुः अतीवदारुणइत्यादि प्रियात्प्राणादपिप्रियतरंकृष्णमध्वनः पारमस्मद्दृगगोचरत्वा दतिदूरंदेशंनेष्यति ॥ २६ ॥ अहोधिगस्मज्जीवितमित्याहुः अनार्द्रधीरिति अनार्द्राकठिनाधीर्यस्यसः तावदेवकृष्णोरथमधिरूढः अस्याविनयमालक्ष्यस्थविरैश्चोपेक्षितं तेननिवारितवंतइत्यर्थः किंच दैवंचेति अयंभावःयदिदैवमस्माकमनुकूलंभवेत्तर्हिविघ्नैःकश्चिदेषांमध्येप्रतिहन्ये त अकस्मात्वज्रपातोभवेत् अन्यद्वाकिंचिदनिष्टंस्यात् नतुतत्किंचिदस्तीति ॥ २७ ॥